

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1123/2014
20.11.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.С., због кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.С., адвоката А.Ј. из Н., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Пироту К.бр.27/12 од 18.07.2012. године и Апелационог суда у Нишу 19Кж1бр. 3149/12 од 21.05.2014. године, у седници већа одржаној дана 20.11.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.С., адвоката А.Ј., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Пироту К.бр.27/12 од 18.07.2012. године и Апелационог суда у Нишу 19Кж1бр. 3149/12 од 21.05.2014. године као неоснован у односу на повреде кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев за заштиту законитости у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пироту К.бр.27/12 од 18.07.2012. године, окривљени Н.С. оглашен је кривим за кривично дело насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. Кривичног законика (КЗ), за које му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и новчана казна у износу од 30.000,00 динара, извршено у стицају са кривичним делом тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 12(дванаест) месеци и новчану казну у износу од 30.000,00 (тридесетхиљада) динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, с тим да ће суд, ако окривљени не плати новчану казну у остављеном року, исту заменити казном затвора тако што ће

за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом, према окривљеном је изречена мера безбедности забране присуствовања утакмицама малог фудбала у трајању од 2 године почев од дана правноснажности пресуде, с тим што се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере и окривљени је обавезан на плаћање суду трошкова кривичног поступка у износу од 15.408,00 динара и паушала у износу од 5.000,00 динара, док је оштећени И.К. упућен на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева за накнаду штете.

Апелациони суд у Нишу, пресудом 19Кж1бр.3149/12 од 21.05.2014. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног Н.С. и пресуду Вишег суда у Пироту К.бр.27/12 од 18.07.2012. године, потврдио.

Бранилац окр. Н.С., адв. А.Ј., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине у целини пресуде Вишег суда у Пироту К.бр.27/12 од 18.07.2012. године и Апелационог суда у Нишу 19 Кж1бр.3149/12 од 21.05.2014. године и предмет врати првостепеном суду, али другом судији појединцу на поновно суђење и одлучивање, као и да одреди да се извршење правноснажне пресуде Вишег суда у Пироту К.бр.27/12 од 18.07.2012. године одложи.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14) (у даљем тексту: ЗКП) и одржао седницу већа без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), у којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Н.С., адв. А.Ј., је неоснован у делу који се односи на повреде кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 2) ЗКП, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Неосновани су наводи захтева да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, тиме што су засноване на исказима сведока М.Ж., И.С., М.М., М.П. и Б.Т. из истраге, од 29.03.2012. године, за које бранилац каже да су незаконито прибављени и да се на њима пресуда по одредбама ЗКП не може заснивати, јер су прочитани на главном претресу, иако сведоци нису непосредно саслушани, а у истрази су саслушани без присуства браниоца окривљеног и без списка предмета који су тада били у Апелационом суду у Нишу.

Предњим наводима захтева понављају се наводи из жалбе браниоца окривљеног изјављене против првостепене пресуде због исте повреде поступка, која је била предвиђена одредбом члана 368. став 1. тачка 10. Законика о кривичном

поступку („Службени лист СРЈ“ бр. 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“ бр. 58/04 ... 76/10) примењиваног у време прибављања спорних доказа и према којем се оцењује законитост прибављања истих (члан 604. став 1. ЗКП), а те жалбене наводе другостепени суд је оценио као неосноване и за ту оцену и заузето становиште да заснивањем првостепене пресуде на исказима поменутих сведока није учињена битна повреда одредаба поступка о којој је реч, на страни 3 став последњи и страни 4 став први другостепене пресуде, дао детаљне и правилне разлоге које прихвата Врховни касациони суд и на исте упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП због неразумљивости изреке првостепене пресуде, а из навода захтева да се неразумљивост изреке огледа у томе што је суд окривљеног, прихватањем чињеничне и правне конструкције оптужбе да је окривљени једном радњом-ударцем песницом учинио више кривичних дела, огласио кривим за кривично дело насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. КЗ и кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ у стицају, иако нису испуњени услови за примену одредаба о стицају из члана 60. КЗ и да се, с обзиром на чињенице предметног догађаја и одредбу става 4. члана 344а КЗ, не ради о два кривична дела већ о посебном, квалификованом облику основног кривичног дела из члана 344а КЗ, произилази да бранилац окривљеног овим наводима захтева у суштини указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) КЗ, због погрешне правне квалификације инкриминисаних радњи окривљеног.

Изложене наводе захтева Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Кривично дело насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу, у основном облику из члана 344а став 1. КЗ, према законском опису дела, извршава се неком од више алтернативно прописаних радњи извршења дела. Поред осталих, као радња извршења тог дела прописан је физички напад на учесника спортске приредбе. Одредбом става 4. члана 344а КЗ, прописан је квалификовани, тежи облик наведеног кривичног дела који према законском опису постоји ако је извршењем дела из става 1. истог члана дошло до нереда у коме је неком лицу нанета тешка телесна повреда или је оштећена имовина веће вредности.

Из наведених законских одредаба произилази да кривично дело насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 4. КЗ постоји само ако је радњом учиниоца, која је одредбом става 1. истог члана прописана као радња извршења тог дела у основном облику, проузрокован неред и у том нeredу неком лицу нанета тешка телесна повреда или оштећена имовина веће вредности. То значи да изван наведене ситуације (проузрокованог нереда) није искључена могућност стицаја кривичног дела из члана 344а КЗ и других кривичних дела чији је заштитни објект телесни интегритет или имовина неког лица (кривичних дела из члана 121. КЗ и члана 212. КЗ).

У конкретном случају, окр. Н.С. стављена је на терет радња физичког напада на учесника спортске приредбе, оштећеног И.К., задавањем ударца песницом у

пределу лица оштећеног. Како физички напад подразумева различита деловања на тело човека која не морају имати за последицу повреду, односно нарушавање телесног интегритета, то за постојање кривичног дела из члана 344а став 1. КЗ, када се извршава радњом физичког напада, није од значаја да ли је таква последица наступила, што значи да је дело извршено самом том радњом, дакле у конкретном случају радњом окривљеног описаног физичког напада на оштећеног као учесника спортске приредбе.

Наведену радњу извршења окривљени је, према чињеничном опису у изреци и чињеничном утврђењу у образложењу првостепене пресуде, предузео за време одигравања фудбалске утакмице и то прекида утакмице због свађе два играча противничких тимова, тако што је из публике утрчао у терен и у трку задао ударац оштећеном у пределу лица и носа, са директним умишљајем да му на тај начин нанесе тешку телесну повреду, која је тим ударцем и проузрокована, након чега је окривљени побегао са лица места.

Према наведеном, ни пре ни после физичког напада окривљеног на оштећеног није било никаквог нереда, јер претходно започета свађа два играча нема значај ни карактер нереда већ обичног кошљања, нити је радњом окривљеног изазван неред, односно до тешког телесног повређивања оштећеног није дошло приликом и у околностима нереда изазваног извршењем кривичног дела из става 1. члана 344а (нпр. напада или одбране у тучи, гужви сл., радњом познатог или непознатог учиниоца), јер је настојање ове околности нужно за постојање кривичног дела из члана 344а став 4. КЗ, већ умишљајном радњом окривљеног усмереном, према описаном начину извршења, на проузроковање управо наведене последице код оштећеног. Стога је правилна оцена првостепеног суда, прихваћена и од стране другостепеног суда, да се у конкретном случају ради о стицају кривичних дела за која је окривљени оглашен кривим побијаном правноснажном пресудом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног наводе се и други недостаци првостепене пресуде за које бранилац каже да изреку пресуде чине неразумљивом и пресуду захваћеном битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП (различито означен датум доношења пресуда, одсуство података о учесницима поступка и личних података окривљеног, одређења да ли се ради о спортској приредби или јавном скупу), као и недостаци који представљају битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, при чему се цитира текст наведене законске одредбе, а образложење повреде поступка у питању, осим указивања на одсуство разлога за одлуку о казни, као и повреде материјалног закона, своди на анализу исказа саслушаних сведока и оспоравање оцене суда тих доказа, довођењем истих у везу са налазом и мишљењем вештака о начину повређивања оштећеног, дакле на оспоравање чињеничног стања у правноснажној пресуди. Надаље, истиче се да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, повредом одредаба поступка о достављању писмена (оптужног акта и позива браниоцу за главни претрес) и тиме повредом права на одбрану окривљеног на главном претресу, због недовољног времена за припрему одбране, као и због саслушања сведока у истрази без присуства браниоца.

Међутим, нити један од напред истакнутих недостатака правноснажне пресуде (битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање), одредбом члана 485. став 4. ЗКП, није предвиђен као дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно његовог браниоца, па је захтев браниоца окр. Н.С. у овом делу недозвољен.

Из свих изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.